

شرق

روزنامه

دوشنبه ۳ دی ۱۴۰۳ • ۲۱ جمادی‌الثانی ۱۴۴۶ • ۲۳ دسامبر ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۵۰۰۷ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۰۴ • اذان مغرب ۱۷:۱۶ • اذان صبح فردا ۵:۴۲ • طلوع آفتاب ۷:۱۲

مادرانی که در خانه‌های سالمندان زندگی می‌کنند، برای داشتن احساس امنیت و آرامش، به محبت و حضوری گرم شبیه اعضای خانواده خود نیاز دارند. جمعی از پرستاران خیر با دلی مهربان، مرتب به دیدارشان می‌آیند و لحظات شاد و دلنشینی برای این مادران ایجاد می‌کنند. عکس: فاطمه عابدی، ایرنا

شبکه‌خوانی

موقعیت تلخ و شیرین

کارلاتا کیل، خبرنگار نیویورک‌تایمز، سراغ شهر «حمص» در سوریه رفته و با برخی از ساکنان آن گفت‌وگو کرده است؛ افرادی که هنوز نگران بازگشت «بشار اسد» هستند و برخی دیگر بار خاطرات تلخ بیش از ۱۵ سال جنگ و اختلاف در این شهر را بر دوش دارند. آنان با لبخند و اشک روند اتفاقات در کشورشان را دنبال می‌کنند. حمص، این شهر باستانی مرکز سوریه، مکانی بود که بیشترین درگیری‌ها در آن رخ داده است. جنگنده‌ها بارها و بارها این شهر را بمباران کرده‌اند. بیشتر محله‌های حمص خالی از سکنه و مخروبه است و تعدادی از آنها نیز از بین رفته‌اند. آنان که شهرشان را ترک نکرده و در این سال‌ها مانده‌اند، فقر و گرسنگی بسیاری را تحمل کرده‌اند. در هر گوشه شهر بلوک‌های ساختمانی ویران شده قرار دارد و ترکش‌ها بر دیوارهای شهر جا مانده و در پیاده‌روها آوار باقی مانده از ساختمان‌ها قرار دارد. باین‌حال، بیشتر افراد در یک نکته هم‌عقیده‌اند و آن «ناراضیاتی عمومی از شیوه حکمرانی نظام سیاسی سابق سوریه است»؛ نظامی که سبب شد صدها نفر از مردم این شهر همراه شوهرشانشان، البته گفته می‌شود بیش از یک هفته پیش از سقوط بشار اسد، هزاران مهاجران سوری در حال برگشت به خانه‌هایشان هستند؛ خانه‌هایی که اغلب ویران شده‌اند.

تصویر اول

«عبدالرحمن علامه»، مرد ۳۷ ساله سوری پس از ۱۳ سال به خانه‌اش بازگشته و در کنار خواهر و اقوامش به خانه ویران شده می‌نگرد و زیر لب می‌گوید: «واقعا شوکه‌کننده است». او قرار نیست عکس این خانه ویران شده را برای پدرش بفرستد تا امیدهای او را کم‌رنگ کند.

تصویر دوم

می‌توان گفت هر خانواده‌ای در شهر حمص از تبعات سال‌ها جنگ و ویرانی در سوریه آسیب دیده است. «رابعه اسد» از یک راننده کامیون یاد می‌کند که با وجود نقل مکان از حمص، به مردم برای فرار موفقیت آمیزشان کمک می‌کرد. «محمد الشاطر»، جوان ۲۳ ساله، از پدر کارگرش می‌گوید که پس از اعتراض در سال ۲۰۱۰ توسط نیروهای امنیتی سوریه دستگیر شد و تاکنون هیچ خبری از سرنشستش نیست. یک سال پس از ناپدید شدن پدر، یک گلوله سرگردان پسر هشت‌ساله خانواده را می‌کشد.

تصویر سوم

بیشتر زنان، مردان و پسران‌شان را از دست داده‌اند. نسل جدید سوریه تا حد زیادی تجربه درگیری‌ها در حمص را دارند و بسیاری از این شهر گریخته‌اند. هر چند به نظر می‌رسد شهر حمص بار دیگر شلوغ شده است و پناهجویان سوری در حال بازگشت به شهر خودشان هستند. سوری‌ها در بخشی از شهر جلوی یک خبرنگار را گرفته بودند و از او می‌خواستند پیام‌شان را به جهانیان مخابره کند. آنها می‌گفتند: «ما همه چیز از جمله آب، برق، چوب و ارتباطات نیاز داریم».

یک زن ۴۵ ساله که در حال پختن نان برای فروش بود، به‌تازگی نام برادرش را در فهرست کشته‌شدگان زندان صیدنیا پیدا کرده است. او می‌گوید: «وضعیت، تلخ و شیرین است. کشورم فقیر شده و اکنون زمان بازسازی و رونق است. ما مردم از درون غم داریم، اما خبری از این غم در بیرون نیست».

به‌تازگی یک مطالعه علمی نشان داده ۹۶ درصد مبتلایان به اپی‌لپسی (صرع) در ایران به‌طور کامل از دستورات دارویی خود پیروی نمی‌کنند. این یافته معانی بسیار دارد. این مطالعه روی بیماران صعب‌العلاج که برای تصمیم‌گیری درباره جراحی بستری شده بودند، انجام شده است و نه جمعیت کلی بیماران «اپی‌لپسی» که حداقل یک درصد جمعیت را تشکیل می‌دهند. به‌علاوه خطرات قطع دارو یا مصرف نامنظم دارو در بیماران «مبتلا به صرع» از بسیاری از بیماری‌های دیگر آشکارتر و زودرس‌تر است. تفاوت این آمار در کشور ما با کشورهای پیشرفته حداقل ۳۵ درصد محاسبه شده بود.

این مطالعه‌ای علمی و بسیار گویا، درباره وضعیت تصورات عمومی پزشکی در کشور، همچنین اعتماد به طب مدرن و کلا دانش در کشور ماست. طبق این مطالعه، در این بیماری که قطع دارو می‌تواند بلافاصله یا در فاصله‌ای قابل درک باعث تکرار حملات تشنجی، تشنجات مداوم و حتی مرگ بشود، کمتر از پنج درصد بیماران دارویی به این مهمی را به‌درستی مصرف می‌کنند. حال این پرسش مطرح است که در سایر بیماری‌هایی که تأثیر دارو تا این حد آشکار نیست، اوضاع چگونه است؟ راستی در سر بیماران چه می‌گذرد؟ چرا بیماران ایرانی در مقایسه با کشورهای دیگر تا این حد به سیستم سلامت و دستورات پزشکی «بی‌اعتماد» هستند؟ قبل از هر چیز باید پذیرفت اشکالات پایه‌ای سیستم سلامت کشور نقشی مهم در این «بی‌اعتمادی» دارند. شرح حال و معاینه بالینی قطع نظر از دستگاه

بیماران صرع در خطر تجویزهای شبه علم

اعتماد به طب

بابک زمانی

نورولوژیست

و تکنولوژی، بیشترین نقش را در تصمیم‌گیری برای بیماران مصروع و نظایر این تشخیص در همه رشته‌ها بازی می‌کند. تشخیص و مهم‌تر از آن اعتماد به طبیب و سیستم پزشکی بیش از هر چیز به رابطه انسانی بین طبیب و بیمار ارتباط دارد. ارزش‌گذاری غلط برای این کار حیاتی هم از کیفیت آن روز به روز کاسته و به پایین‌ترین حدش رسانده است. همچنین اساسا اهمیت «تشخیص» را در اذهان ساده‌ای که ارزش هر چیز را با قیمت آن می‌سنجند و معتقدند هیچ ارزانی بی‌دلیل نیست، به‌شدت پایین آورده است و باعث «تحقیر» و در نتیجه «تخریب» پایه‌های آن شده است. از سوی دیگر نقش «عوامل اجتماعی» به‌خصوص گسترش سازمان‌یافته «طب شبه‌علمی» و «ضدعلمی» به اسامی مختلف به‌شدت بر اعتماد مردم به آنچه داروهای «شیمیایی» خوانده می‌شود، تأثیر می‌گذارد. وقتی درمان‌ها و توصیه‌های غیرعلمی با هزینه اندک به رسمیت شناخته شده و تبلیغ می‌شوند، وقتی زالو

بادکش، روغن بنفشه و ترکیبات غیرنرسانا به‌طور رسمی و توسط دانشکده‌هایی که برای این کار با حمایت دولتی تاسیس شده‌اند، مؤثر قلمداد شوند یا حداقل در بی‌اثری آنها تردید ایجاد شود، بی‌تردید مقاومت در برابر این عقاید از طرف تحصیل‌کرده‌ترین افراد و روشنفکرترین آنها هم کار بسیار دشواری است. متخصصان مغز و اعصاب کمتر خانواده «اپی‌لپسی» را می‌شناسند که این درمان‌های شبه‌علمی را تجربه نکرده باشد. البته استفاده از داروها و روش‌هایی که بی‌خطری آنها در مطالعات علمی بین‌المللی به اثبات نرسیده، آن هم به مدت طولانی، کار بسیار خطرناکی است. پزشکان از کوچک‌ترین عوارض داروهای «ضد صرع» اطلاع دارند و آنها را بررسی می‌کنند، حال آنکه تأثیر داروهای به‌اصطلاح سنتی و گیاهی هیچ‌گاه درباره «اپی‌لپسی» به‌طور علمی مورد مطالعه قرار نگرفته است. چند مقاله که مثلا تأثیر فلان دارو را در صرع نشان داده کمکی نمی‌کند. هر دارویی ابتدا به مطالعه سلامتی نیاز دارد که این داروهای پیشنهادی، این ویژگی را ندارند و «مطالعه تأثیر»، باید بسیار گسترده و جهان‌شمول باشد. داروی مؤثر روی صرع ایرانیان، مصریان یا پاکستانی‌ها نداریم. اما نکته مهم‌تر آن است که ادعای تأثیر عواملی به‌جز داروهای بین‌المللی و تولید رقیب برای آنها در اذهان آماده‌ای که به‌شدت در جست‌وجوی آن هستند، بی‌تردید بر اعتماد عمومی مردم و متابعت دارویی بیماران تأثیرگذار است. راستی چگونه می‌توان اقیانوسی را که از رودخانه گذشته، به جای خود بازگرداند؟

۱۱۰ میلیون دلار

زیان قطعی برق در صنایع و بخش تولید از دغدغه‌های بسیاری است. حسین سلاح‌ورزی نوشت این ضرر روزانه به قیمت پارسال پنج‌هزارو ۸۴۳ میلیارد تومان و به قیمت امروز حدود هشت هزار میلیارد تومان، یعنی معادل روزانه ۱۱۰ میلیون دلار است. یعنی قطع برق به روزانه بیش از ۱.۵ برابر کل فروش نفت زیان می‌رساند و خسارت به صنعت و نظام تولید وارد می‌کند.

یک شیء

دیروز پرواز شیء شعله‌ور در آسمان ژاپن واکنش برانگیز شده بود. این شیء با سرعت بسیار کم در آسمان بر فراز شهر کاکوشیما ژاپن نمایان شد. برخی کارشناسان ادعا کردند این یک فضایی‌چینی بوده که دوباره وارد جو شده و سوخته است، نه یک شهاب‌سنگ. البته تعدادی از کاربران اینترت گفتند بشقاب‌پرنده بوده است.

۱۵ میلیارد

یک میلیارد دیگر به جمع منتخان دولت ترامپ اضافه شد. تیلان فرتیتا، مالک تیم بسکتبال هیوستون راکتس قرار است سفیر آمریکا در ایتالیا شود. اعلام شده بود حداقل ۱۴ میلیارد در دولت دونالد ترامپ بست‌های کلیدی خواهند داشت. به این ترتیب ثروت اعضای دولت ترامپ از تولید ناخالص داخلی صدها کشور از جمله فلانند، شیلی و نیوزیلند فراتر می‌رود.

کانون جهان ایرانی دانشگاه تهران با همکاری گروه تاریخ و باستان‌شناسی خانه اندیشمندان علوم انسانی و انتشارات کتاب شرق برگزار می‌کند:

معرفی و رونمایی از کتاب تاریخ دیدمانی

با حضور:

- علیرضا قاسم خان کارگردان و تهیه‌کننده
- محمد غفوری پژوهشگر و دکتری تاریخ ایران اسلامی دانشگاه تهران
- یاسر قزوینی حائری عضو هیئت علمی گروه تاریخ دانشگاه تهران
- پرستو رحیمی کوششگر
- داریوش رحمانیان (مؤلف کتاب) عضو هیئت علمی گروه تاریخ دانشگاه تهران

دبیر نشست: افسانه حنائی دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ ایران باستان دانشگاه تهران

زمان: دوشنبه ۳ دی ماه ۱۴۰۳ ساعت ۱۶ الی ۱۸

مکان: خیابان استاد نجات‌الهی (ویلا)، بوستان ورشو، خانه اندیشمندان علوم انسانی، سالن خیام

@jahaneirani_ut | iranianhht.ir | ۰۲۱-۸۸۹۱۱۶۱۱ | ihht.ir | iranianhht

یادداشت

بی‌کاری جوانان در دولت چهاردهم

چالش‌ها و عوامل تأثیرگذار

شیدا آریایی پور
پژوهشگر حقوقی

بی‌کاری جوانان یکی از چالش‌های مهم اقتصادی و اجتماعی در کشور است که با تغییر دولت‌ها همچنان به‌عنوان یک مشکل پایدار باقی مانده است. در دولت چهاردهم، این موضوع همچنان در صدر دغدغه‌های سیاست‌گذاران و جامعه قرار دارد. عوامل متعددی مانند نبود فرصت‌های شغلی مناسب، ضعف در توسعه اقتصادی و مسائلی مانند پارتی‌بازی در فرایند استخدام باعث تشدید این بحران شده است.

- وضعیت بی‌کاری جوانان در دولت چهاردهم**
بر اساس آمارهای ارائه‌شده، نرخ بی‌کاری جوانان همچنان در سطح بالایی قرار دارد. دولت چهاردهم با هدف بهبود وضعیت اقتصادی، شعار ایجاد اشتغال برای جوانان را سرلوحه سیاست‌های خود قرار داده است؛ با این حال تاکنون میزان موفقیت این برنامه‌ها متناسب با اهداف اعلام‌شده نبوده است.
دلایل اصلی بی‌کاری جوانان
نبود فرصت شغلی مناسب، رکود در بخش‌های تولیدی و خدماتی باعث شده فرصت‌های شغلی جدید برای جوانان ایجاد نشود. تطابق‌نداشتن مهارت‌ها با نیاز بازار کار؛ بسیاری از جوانان مهارت‌های مورد نیاز بازار کار را ندارند و آموزش‌های دانشگاهی با نیازهای روز همخوانی ندارد. تأثیر تحریم‌ها و رکود اقتصادی؛ فشارهای اقتصادی و کاهش سرمایه‌گذاری موجب تعطیلی بسیاری از بنگاه‌های اقتصادی شده است. پارتی‌بازی و فساد اداری؛ فرایندهای استخدام در برخی از نهادها به‌طور شفاف انجام نمی‌شود و افرادی که رابطه و نفوذ بیشتری دارند، به‌راحتی به شغل مناسب دست پیدا می‌کنند، درحالی‌که افراد شایسته به حاشیه رانده می‌شوند.
- تلاش‌های دولت چهاردهم برای کاهش بی‌کاری**
دولت چهاردهم برنامه‌هایی از جمله تسهیلات برای کارآفرینی، حمایت از کسب‌وکارهای کوچک و متوسط و توسعه صنایع داخلی را مطرح کرده، اما موانع اجرایی و نبود برنامه‌ریزی دقیق مانع از موفقیت کامل این طرح‌ها شده است.
چالش‌ها و محدودیت‌ها
 - نقص در نظارت و اجرای صحیح برنامه‌ها
 - کمبود منابع مالی برای حمایت از طرح‌های اشتغال‌زایی
 - نبود مبارزه جدی با فساد و پارتی‌بازی
- راهکارها برای کاهش بی‌کاری جوانان**
 - شفاف‌سازی فرایندهای استخدام؛ اجرای قوانین شفاف و حذف پارتی‌بازی و فساد اداری.
 - تقویت مهارت‌آموزی؛ بازنگری در نظام آموزشی و تطبیق مهارت‌ها با نیاز بازار کار.
 - ایجاد فرصت‌های شغلی پایدار؛ حمایت از صنایع داخلی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی.
 - بهبود فضای کسب‌وکار؛ تسهیل در صدور مجوزها برای کارآفرینان و کسب‌وکارهای نوپا.بی‌کاری جوانان در دولت چهاردهم همچنان یک چالش بزرگ است که نیاز به برنامه‌ریزی دقیق، اصلاح ساختارهای استخدامی و مقابله با معضل پارتی‌بازی دارد. برای تحقق این امر، عزم جدی در تمام سطوح مدیریتی و استفاده از ظرفیت‌های جوانان به‌عنوان سرمایه‌های ملی ضروری است.